

Publicerad 2008-02-09 15:20 av Herr Ångest

Egentligen skriven som en låt, men kanske funkar lika bra som dikt

Ord, vind, ensam

dina ord böjer sig för vinden

dina ögon viskar ett namn

mina händer söker ett svar

kanske här, där jag lämnades kvar

natten äter mina tårar

mörkret äter min själ

jag är en av dom där

och du, inte ännu här

hjärtan ramlar mot gatan

skriken fyller vår rymd

tiden är aldrig ett nu

å tanken, över branten faller du

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Herr Ångest med Poeter.se id #10952 innehar upphovsrätten